

[I. A. Hansen.]

Forslag, hvori der mangler ca. 800 af de Befalingsmænd, som Forslaget kræver og forudsætter og anviser Funktion.

Jeg opfordrer den højtærede Forsvarsminister til at lade de Tal, jeg her har nævnt, kontrolere af den Sagkundskab, der staaar til hans Raadighed, og saafremt han derefter maa erkende, at mine Tal er rigtige — hvad de naturligvis er —, gaar jeg ud fra, at han snarest vil søge Forslaget og det Budget, der knytter sig til det, ændret. Som Forslaget er nu, slaar Befalingsmændene jo aldeles ikke til, naar Vagtkorpset skal opstilles paa fuld Styrke.

Jeg vender mig nu fra Befalingsmændene til selve Mandskabsstyrkerne. Ogsaa de er alt for ringe til at virke efter Forslagets og Ordningens hele Hensigt. Allerede naar Vagtkorpset opstilles paa halv Styrke, skal der anvendes hertil 10 000 Mand af de 16 000 Mand, han har. Skal man sætte Korpset op fra halv Styrke til fuld Styrke af Afdelinger, vil dette altsaa ikke kunne lade sig gøre ved en simpel Fordobling af Afdelingernes Antal. Man skulde dertil bruge 20 000 Mand, men man har kun 16 000. Man maa altsaa for at faa Mandskab nok nedsætte Styrken ved Fodfolkskompagnerne med $\frac{1}{4}$. En Overgang fra halv til hel Styrke under en Bevogningsperiode vil derved naturligvis berøre samtlige opstillede Kompagnier paa en meget generende Maade. Det er jo nemlig ikke gjort med blot at lade den ene af Kompagniernes 4 Delinger gaa over til et nyt Kompagni. Der vil ogsaa i de allerede opstillede Kompagniers Mandskabsstyrke være en Del Specialister, der maa overføres til det nye Kompagni, og da Befalingsmændene vel sagtens i størst mulig Udstrækning er tildelt de allerede opstillede Kompagnier, vil Fordoblingen selvfølgelig afstedkomme talrige Forsættelser mellem Afdelingerne. Alle disse Overflytninger vil betyde en meget alvorlig Svækkelse for den enkelte Afdeling i en længere Periode, og naar man betænker, at en Fordobling af Afdelingernes Antal kun er tænkelig i en meget alvorlig Situation, maa hele denne Udviklingsmetode betegnes som komplet ubrugelig.

Jeg skal sige et Par Ord om Uddannelsen af Mandskabet. Den foreslaaede Uddannelsestid er 4 Maaneder for Fodfolket og $5\frac{1}{2}$ Maaned for Artilleriet. Det er en meget kort Uddannelsestid. Man skulde derfor mene, at den højtærede Minister vilde bestræbe sig for at tilrettelægge denne korte Uddannelse saa godt som muligt for Mandskabet, først og fremmest ved at lade største Parten af Mandskabet ud-

danne om Sommeren. Det gør man imidlertid ikke. Den højtærede Forsvarsminister har formentlig anset det for nødvendigt stadig at raade over en Styrke under Vaaben, og det er der ikke noget at sige til, det er rimeligt, men han kan kun have en Styrke under Vaaben med det faatallige Mandskab, han har, naar man i den enkelte Garnison ikke alene deler den aarlige Rekrutstyrke i to Hold, men tillige forskyder Uddannelsen indenfor de forskellige Garnisoner. Resultatet er, at kun en Trediedel af Aarets Rekrutter vil faa Sommeruddannelse. Ikke alene lider naturligvis Mandskabets egen Uddannelse derunder, men det vil ogsaa blive Tilfældet med Befalingsmændenes Uddannelse.

Se, alt dette forbeholder jeg mig nærmere at komme ind paa og paavise i det Udvalg, som bliver nedsat. Jeg vil navnlig der paavise, at den foreslaaede Ordning vedrørende Overkonstablernes Uddannelse er ganske uholdbar, men det hører til de Enkeltheder, som jeg ikke skal komme ind paa ved denne Lejlighed.

Jeg skal sige et Par Ord om Genindkaldelserne. Efter den Holdning, Regeringspartierne og navnlig deres Presse har indtaget til de Efteraarsmanøvrer, der finder Sted under den nuværende Ordning, skulde man jo tro, at Regeringsforslaget ganske vilde bandlyse saadanne Øvelser. De fremstilles jo i Øjeblikket som Fastelavnsløjer og Gøgl, og man skulde derfor mene, at naar Regeringen selv vilde fremsætte et Forslag, var der ikke noget, der hed Efteraarsmanøvrer eller Genindkaldelser. Det er der imidlertid i høj Grad. Der skal efter Forslaget hvert Aar genindkaldes to Aargange, hvorved der ifølge Oplysningerne til Udvalget skal formeres 23 Fodfolkskompagnier og 3 Batterier. Rekrutkompagnerne regner man slet ikke med ved disse Øvelser, fordi man paa den Tid, da man maa antage, Øvelserne skal holdes, nemlig omkring 1. Oktober, overhovedet ingen uddannede Rekrutter har til Raadighed. Manøvestyrken maa altsaa formeres udelukkende af genindkaldt Mandskab, og den Styrke, man derved faar, bliver fuldkommen utilstrækkelig. Hvert Aar vil kun højst 26 af 92 Kaptajner af Reserven komme til at føre Kompagni. Det vil sige, at naar Korpset er sat paa fuld Styrke, har samtlige Kompagni- og Batterichefer kun haft Lejlighed til at virke i deres Stilling i 12 Dage hvert fjerde Aar. Hvis man skal tale om Fastelavn i Forbindelse med Manøvrer, saa er dette i Sandhed Fastelavn. Hvorledes skulde de Befalingsmænd, her er Tale om, kunne gøre Fyldest under